

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dlul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Răsboiu de rasă.

În vreme-ce o parte din presa omănească crede că e bine să se certe de zi cu acei bărbați, cărora națiunea noastră li-a votat în decursul anilor din război și de repetate-ori expresiunea încrederii sale, la Odorheiu-săcuiesc se dăună o lamură de politicieni maghiari și privind fericiți la lucrările EMKE-ului, constată prin rostul lui Berzeviczy, că „pe terenul (lor) cultural toate contrastele dispar și că o mare putere zace în această mire.”

Rezultatul acestei lucrări prin unire jertfă i-a dat aceluiași orator drept îndemn să constate, că „în societatea maghiară se formează pe neîmptite o mare organizare a muniilor”, care caracterizează „un puternic tadin al acelei mari probleme naționale, la a cărei recunoaștere societatea maghiară a ajuns mai ales în cele două decenii din urmă.” Societatea aceasta însă nu l-a mulțumit pe Apponyi, care nu-i mulțumit că până acum s'au dat „numai” 1,168.000 fl. și care vede că alt rezultat ar fi dat silințele societății maghiare, dacă „statul” și-ar fi făcut datoria. Pe când un orator, care a fost secretar de stat și este vicepreședinte al camerei deputaților, se declară mulțumit cu o societate, care în anul trecut a cheltuit pentru scopurile sale 60.000 fl. și a adăus la capitala alte 80.000 fl., al doilea orator, Ungurilor cel mai simpatetic politician, provoacă „lumea” maghiară să jertfească și mai mult.

Și astfel, valurile luptei de rasă se agită tot mai mult; cuvintele unui Apponyi, Berzeviczy, Ugron și Horváth le ridică, cum un vânt puternic ridică valurile pe mări; răsboiul de rasă se întinde și sfârșitul lui catastrofic se prepară în partea Maghiarilor tot mai sirguincios și mai nebunește.

De-ar lăsa cel puțin hipocritica laudă a libertății, ce le gustăm noi aici! De ar disprețui cel puțin minciuna sfruntată, ce care se folosesc fără încetare!

Berzeviczy a fost ceva mai sincer, decât Apponyi; trebuia și el să zică: „ne apărăm”, e tipic pentru Maghiari a se „apăra” de cei-ce voesc să zdrobească statul „lor”; dar' el a mai zis și urmă-

toarele: „mai bine vom suporta calumnia și neînțelegeri, decât mustrările de conștiință, că din neglijență ori din lipsă de curaj ori în hătărul dragei păci n'am împlinit o datorie către patrie.” Și zicând acestea, el a zis că datoria către patrie le impune a nu ține pace, a face răsboiu, răsboiu de rasă! Au curaj și lumea — zică lumea ce va voi, nu-i atinge!

Cu alte vorbe Berzeviczy, care prin situația sa este pus în poziție a cunoaște bine toate firele politice dela Budapesta declară, că opiniunea publică europeană, la care a făcut alusia sa, nu-i va opri pe Unguri dela lucrările de maghiarizare.

Apponyi ține însă să mai lupte și cu această opinie. Pentru-că el a ținut să dovedească încă odată ce asigurată ne este dezvoltarea noastră! El a zis:

„Să ne închipuim pentru un minut, că Ardealul este sub domnia română sau numai sub hegemonia română; nu ar începe imediat răsboiul de nimicire între Săci și Sași? Să privim ce face în Posen Germanul, care stă pe o treaptă înaltă culturală și ce face Rusul în Polonia și Basarabia și să comparăm autonomia bisericească, școlară și comunală a fraților noștri de limbă străină. Noi putem constata încă odată dela acest loc, că pe teritoriul patriei noastre sunt mai multe școli românești, decât în tot regatul român și putem trage o concluzie din acest fapt —”

Apponyi este om deștept și — totuși prevede și el „răsboiul de nimicire între Săci și Sași”, pentru a cărui „evitare” e de lipsă — răsboiul de nimicire între Români! Nu știm ce vor zice Sașii de felul cum „vieța” lor este prezentată de un politician maghiar ca o posibilitate numai în urma „morții” noastre; dar' noi știm, că Ardealul, chiar pus sub „hegemonia” română, ar deveni o Elveție orientală. Apponyi este om deștept și — totuși compară Ardealul cu „Poloniile” cucerite cu arma și cucerite cu tendința de a stîrpi simburile de neliniștire internațională, în vreme-ce de aici din Ardeal se produce, „prin lucrările Ungurilor”, tocmai aceeași neliniștire, și, ca și în Polonia, ca o consecuență a corupțiilor vieții interne de stat; Apponyi este om deștept — și uită că noi înșine ne-am ridicat și susținem școalele noastre persecutate de guverne și parlament și societăți maghiare, și că multe gimnasii și licee

române și facultatea de teologie și cele două universități române etc. etc. nu le avem, și se face a uita că ei sufer școala română „de silă bucuroasă”, vorba Românului; Apponyi este om deștept și — totuși vorbește de niște autonomii pe hârtie și nerealizate ori de loc ori în măsură alterată...

La ce atâtea minciună? Pentru-că punându-se firma lui Apponyi se face și mai larg drum lucrărilor lui EMKE, se adaugă și mai mult dușmanii, scăzând scrupulii, pe care ieri-colo îi mai au chiar și unii Maghiari.

Căci sunt, s'a constatat chiar și în cuvântările festive dela Odorheiu, că deși „majoritatea precumpenitoare” a poporului maghiar este „cu EMKE”, încă tot mai se află Maghiari „singuratici” și „între ei chiar și de cei-ce ocupă situațiuni eminente sociale, care privesc chiorș la rapida noastră dezvoltare” — zise președintele Gavril Bethlen; și, s'a mai constatat, prin același president, că „în timpul din urmă guvernul i-a detras reuniunii chiar și binevoitoarea sa neutralitate și ajutorul dat până acum”.

Acestea două sunt singurele constatări, care arată că totuși un rest de Maghiari sunt îngrijiiți de „rapida” acțiune și că guvernul atât de dușman nouă a — dat ceva înapoi, fie că a fost pus sub o presiune provocată de mișcările noastre, fie că finanțele rele l-au silit să facă economii, căci tot guvernul acesta a detras, de pildă, și ajutorul ce-l da și reuniunii arheologice din Deva.

Făcând însă bilanțul moral al adunării EMKE-ului din Odorheiu, trebuie să mărturisim, că el ne îngrijește; mișcarea va crește și din ce EMKE va fi mai tare, el va fi și mai agresiv. Nu prezentul lui ne face așadar' să ne îngrijim, ci viitorul spre care se desvoltă rapid. Și atunci, când el va fi și mai obraznic, el ne va aduce de sigur aminte, că și energia noastră alta trebuie să devină. Atât de slabi bărbați nu vom fi doară ca pentru cazul acesta să primim la nădejile noastre disparente fără să facem cele mai desparate încercări de a ne salva. Eată spre ce fel de lupte împinge și EMKE!

Congresul Ligei.

Congresul. — Deschiderea congresului. — Ședința I. — Raportul dlui Delavrancea. — Venerarea martirilor. — Aprobarea raportului. — Raportul dlui Stefan Siliu. — Aprobarea gestiunii financiare. — Incercări de scandal. — Ședința II. — Însaite de alegere. — Alegerea. — Ședința III. — Banchetul. — Discursurile.

Duminecă, 21 și Luni 22, s'a ținut în sala Hugo al patrula congres al Ligei.

Având să se facă o nouă alegere a comitetului executiv, însemnătatea acestui congres a fost foarte mare, căci delegații lui trebuiau să se pronunțe, dacă aprobă sau nu activitatea din ultimii doi ani ai Ligei, sub conducerea comitetului al cărui mandat expira.

Ședința I.

La orele 9 și jumătate dl președinte V. A. Urechia deschide ședința, asistat, conform statutelor de patru președinți de secții, cari sânt domni: Vintilă Rosetti (București), Romanescu (Ploiești), Stoianescu (Calărași) și Măciulescu (Roșiori-de-Vede).

Deschiderea se face printr'un discurs solemn, pronunțat de președinte.

DL Urechia face o privire generală asupra situației Românilor din țările vecine. Descrie cu durere, nenorocirile prin cari trec Români din Ungaria, ai căror conducători zac astăzi în adâncimile temnițelor ungurești. Români din Bucovina auvur nenorocirea să peardă pe păstorul lor sufletesc, metropolitul Morariu, care îi îndruma pe calea naționalismului. Numai în Basarabia și Macedonia găsim o situație îmbucurătoare: în Basarabia, noul ei guvernator a permis Românilor cetirea cărților românești din țara noastră; în Macedonia, guvernul turcesc a aprobat înființarea unei eforii a școalelor românești, menită a da Românilor macedoneni un mare avânt în cultura națională.

DL Urechia termină, urând ca lucrările congresului să deurgă în cea mai mare armonie, și să fie încununat de succes. Căci acum este trebuință, mai mult ca ori-când, de solidaritate și energie. Anul viitor, Ungurii s'arbează împlinirea a o mie de ani dela venirea lor în Europa. Noi să le răspundem sărbătorilor lor printr'un congres la București. Și pe când la Budapesta va suna clopotul odorogit, trimbiând lumii aspirarea a milioane de oameni în decurs de secol, la noi să sune clopoțelele din București și Iași, mai puțin maistoase, dar' al căror sunet străbate mult mai departe.

*

Terminând, dl Urechia dă cuvântul dlui Delavrancea, însărcinat de comitetul executiv să prezente un raport asupra activității Ligei în ultimii doi ani.

DL Delavrancea arată împregiurările de grea cumpănă în care se aflau Români, când membrii comitetului executiv au fost chemați în fruntea Ligei. Face istoricul peripețiilor prin cari au trecut frații noștri de peste munți dela 1893 până acum. În acești doi ani mai cu seamă după procesul Memorandumului, Liga s'a străduit să facă chestiunea română cunoscută și poporală în străinătate, prin publicarea de broșuri și articoli de ziare. Imediat după proces a adresat lumii civilizate „Apelul la dreptate”, subscris de un număr de peste 300.000 cetățeni din România. Acest apel a avut un mare ecou. Peste 200 ziare din toate țările Europei și din orașele mari ale Americii, l-au reproduș în total sau în parte, comentându-l în termeni cât se poate de simpatice pentru Români de peste munți și martirii lor. Răsunetul a fost puternic mai cu seamă în Italia, unde cel mai mare amic al Ungurilor, profesorul de Gubernatis, amic intim al lui Kossuth, a stigmatizat cu energie purtarea vechilor sei amici. Ear' în Engli-tera, pe lângă manifestațiile de simpatie ce ni-a făcut presa, a avut loc și un mare meeting la Oxford, unde s'a discutat cu amănunțime chestia română. Deasemenea a preocupat ea mult și conferența interparlamentară de arbitragiu și pace, ținută anul trecut la Haga.

Cu ocaziunea delegațiilor austro-ungare ce s'au întrunit în Septembrie 1894 la Budapesta, comitele Kálnoky a găsit de cuviință să se ocupe și de Ligă, acuzând activitatea ei, că ar fi irredentism. Comitetul a răspuns acestor acușări și răspunsul seu s'a reproduș de vre-o 80 de ziare mari europene.

Raportul termină aducând mulțumiri bărbatilor cari au contribuit la promovarea chestiunii naționale în țeară ca și în străinătate. Ei sânt: deputații și senatorii, cari au susținut chestiunea în parlamentul român; dl Roberto Fava, Alexandru Djuvara etc.

Nu este de uitat nici „Societatea domnișoarelor române”, cari au contribuit mult la sporirea fondurilor Ligei.

O însemnată parte a propagandei Ligei, consistă însă în publicarea de opere și broșuri de polemică, relativ la chestia națională.

*

Atât la pronunțarea discursului dlui Urechia, când și când se cetia raportul, amin-

FOIȚA „TRIBUNEL”

Michail Cogălniceanu.

Răspunsul domnului Dimitrie A. Sturdza la discursul de recepție al domnului A. D. Xenopol.

(Urmare și fine).

Cogălniceanu răspundea baronului Jonini în 30 Ianuarie 1878 următoarele:

„Voiu pune în răspunsul meu toată rancheța, spre a dovedi, că școala, din care faceți parte, fiindcă o recomandați ca un adevărat măiestru al ei este și a mea. Veți constata, că reputațiunea țeranului dela Dunăre nu este în ajun de a se perde în România. În primul loc este absolut necesar să spăl țeara mea din învinuirea de duplicitate, atât de direct și de subțire îndreptată în contra ei. Faptele vor ave aci o elocuență mai doveditoare decât ori-ce raționamente, acete decât vorbele. Le voiu recapitula.

„În contra diferitelor opinii, și așa pute zice a amenințării ce isbucneau din toate părțile, am încheiat cu guvernul imperial convențiunea din 4/16 Aprilie 1877, prin care toate mijloacele materiale ale țerii au fost puse la întreaga dispozițiune a Rusiei. Când am luat această deciziune, singura noastră ambițiune, singurul nostru țel a fost de a asigura integritatea teritoriului nostru. Această integritate a fost stipulată în mod expres prin articolul 2 al acelei convențiuni.

„Mai târziu, cu toată nota verbală a dlui de Nelidoff, care în numele A. S. I. Maarelui Duce Nicolae declară neted și fără peifrase, că guvernul imperial desaproabă declarațiunea noastră de răsboiu făcută imperiu-

lui otoman și că nu are nevoie de noi, nu am stat la gânduri de a sări la întâiul apel ce ni-s'a făcut, în urma surprinderilor aduse de evenimentele militare și în consecuență necesităților strategice celor mai urgente.

„Zece mii de Români dintr'o armată de cincizeci de mii de oameni dorm astăzi ultimul lor somn împregiurul Plevnei și în câmpiile bulgare. Acest sacrificiu vitejesc, dar' dureros, noi l'am îndeplinit printr'un avânt spontan, fără condițiuni, fără tratat prealabil, căci pentru noi cuvântul Maiestății Sale Împăratului prețuia ca și tratatele cele mai formale și purta în sineși cea mai înaltă din toate sancțiunile.

„Toată perfidia noastră s'a redus deci la o bună credință deplină, toată istețimea noastră la o încredere absolută.

„Ni-am zis, că dacă integritatea teritoriului nostru era asigurată prin singurul fapt al trecerii armatelor împărătești, ceea-ce constituia fără îndoială un concurs pasiv; această integritate ne va fi cu atât mai mult garantată din ziua, în care armata noastră a fost chemată la o cooperare activă, care se manifestă deschis ca cea mai pozitivă din toate alianțele.

„Care e răsplata ce ne așteaptă? Când a fost vorba de a combate, individualitatea României și pozițiunea ei de națiune aliată nu au fost puse la îndoială. Însă îndată-ce chestiunea păcii a venit la ordinea zilei, dedată încetm de a fi stat și aliați și picăm din nou la rangul de o provincie, incapabilă de acte internaționale. Au să începă desbateri asupra intereselor noastre celor mai grave, asupra intereselor celor mai esențiale ale vieții noastre naționale. E indiferent; noi nu sântem admiși a le expune, a le susține.

Am fost vrednici a vărsa sângele nostru pentru a le apăra, dar' nu sântem vrednici a le cunoaște. Numai Rusiei îi aparține de a le aprecia; numai Rusia își ia sarcina de a le reprezenta și de a le sprigini, fără măcar să creeze necesar de a se informa, ce înțelegem noi sub interesele noastre. Ce s'ar zice de un medic, care s'ar prezenta nehemat la camera bolnav, care ar intra de-adreptul în camera lui și care ar ave pretențiunea de a-l însănătoșea, fără a-l întreba care este reul de care suferă și fără a-l da voe de a vorbi măcar?

„Pe urmă, cu toate stipulațiunile exprese ale unei convențiuni formale, care ne garantează, în numele Maiestății Sale Împăratului și sub semnătura sa, integritatea teritoriului nostru, ni-se anunță intențiunea de a ne lua înapoi Basarabia, fiindcă de dînsa e legată, precum se vede, pentru Rusia, o chestiune de onoare, și atâtea bunăvoință numai ni-se arată, că ni-se promit compensațiuni dincolo de Dunăre. Și precum fiecare învățătură practică trebuie să fie însoțită de o lecțiune morală, sântem preveniți în contra tentațiunilor ce ne-ar împresura, în contra sugestiunilor vocier viclene cari ne-ar înșela, în contra pericolelor duplicității, despre care ni-se vorbește cu oroare. Noi credeam însă că sinceritatea, bunul simț și rațiunea, pe cari 'mi-le desemnați ca cei mai buni și mai siguri călăuzi, că acestea singure ni-au arătat calea de urmat.

„România a fost corectă din capul locului. Ea dorește și voeste să rămână corectă până în capăt. Cu toate acestea, dacă a refusa de a ceda pământ românesc, dacă a nu se supune cu mulțumire și cu ușurință la niște sacrificii, la cari nu s'ar supune nici o națiune și nici un guvern ce se respectă; dacă aceste toate se pot numi duplicitate, atunci

mărturisesc, recunosc și proclam, că acușatiunea e dreaptă și că ținem cu inimă și cu onoare noastră să o merităm.

„Constatați, și nimeni nu cugetă a contesta, că Rusia e tare și că România e slabă. Prin forță Rusia poate lua mai mult decât Basarabia: ea poate răpi întreaga țeară. Ar pute însă să se ivească o situațiune, în care România, condamnată a perde o bucată din teritoriul seu ca preț extraordinar al sforțărilor și al suferințelor sale, ar protesta în contra acestei amputări, ar invoca sacrificiile ce 'și-a impus și ar apela la lealitatea, la echitatea Maiestății Sale a Împăratului Rusiei însuși. Căci mai Presus de forță este legea justiției eterne și a moralei eterne: și în acest domeniu, din care nimeni nu ne poate expropria, noi la rîndul nostru devenim tari de acca forță, care-și trage caracterul ei absolut din însăși principiile din cari se naște și din cari se alimentează.

„Ori-ce amicitie, ca să existe și ca să subsiste, trebuie să fie bilaterală și să vieze prin o înclinare mutuală și permanentă. Esența amicitiei consistă într'un schimb constant de bune oficii și de dovezi reciproce de înclinare și de desinteresare. Noi din parte-ne ne-am arătat întregi cu amicitia noastră pentru Rusia. Acum e rîndul Rusiei de a ne ajuta și de a înțelege, că țările cele mici ca și cele mari, câte-odată chiar cu mai multă tenacitate, au simțiminte de conservare și de demnitate și merg până în capătul datoritiilor ce le sînt impuse prin aceste simțiminte; acum e rîndul Rusiei de a înțelege, că pentru o țeară mare iubirea a cinci milioane de Români, asigurarea că inimile și brațele lor vor fi totdeauna gata, valorează mai mult decât o bucată mică de teritoriu.

tirea martirilor a salutat-o congresul prin sculare în picioare.

La pomenirea numelui dlui Roberto Fava, care se afla în sală, delegații au izbucnit în aplauze și au făcut ovațiuni nesfârșite simpaticului filo-român.

Atât discursul dlui Urechia cât și raportul dlui Delavrancea, s'au întrerupt des prin salve de aplauze aprobătoare, din partea delegaților.

Dl Iordan Bogdan, delegat al secției din Turnu-Severin, propune în mijlocul unor tunete de aplauze, să se aducă mulțumiri comitetului, pentru demnitatea și devotamentul, cu care a lucrat pentru chestia națională.

Preotul Meroșeanu, din Brăila, în termeni bisericesti, pronunță binecuvântare a membrilor comitetului.

Se pune la vot aprobarea raportului și întrunește unanimitatea voturilor delegaților.

După aprobarea activității Ligei în ultimii doi ani, dl censor Sihleanu dă citire raportului d-sale asupra chestiunii bugetare în anul 1894—95. Raportul arată că în acest an veniturile au fost cu mult mai mari decât în anii trecuți. Ele constau din cotizațiile membrilor și donațiuni. Din cotizații, cele mai mari sume au încurs dela secțiile: București, Brăila, Craiova, Bacău, Câmpu-Lung, R-Sărat, Galați, Caracal, etc. De notat este, că o însemnată sumă a venit și dela secția comunei rurale Dorobanț, din județul Teleorman. Ear' pentru donațiuni, în fruntea donatorilor stau: „Societatea domnișoarelor române din București“, inginerii ofițieri în secția de studii și construcțiuni a căilor ferate române, „Societatea politehnică“, dl Hagianoff, proprietar în județul Argeș, „Societatea creditului funciar urban“, etc.

Raportul încheie, constatând un însemnat beneficiu pentru fondul stabil al Ligei. El este aprobat cu unanimitatea voturilor delegaților, cari constată pe lângă prosperarea morală și pe cea materială a instituțiunii.

După aprobarea raportului, dl cassar St. Perietzeanu-Buzău anunță, că ori-care membru poate afla dela cassa Ligei ori-ce detalii amănunțite asupra întrebunțării fondurilor.

Secția a II-a.

Duminecă după amiază s'a ținut ședința a II-a a congresului, destinată alegerii noului comitet pe anii 1895—97.

Înainte de alegere, se împart în sală 5 liste de candidați.

Pe toate figurează numele membrilor fostului comitet. Numai pe una nu se află numele dlui Nicu Filipescu. Din discuțiile delegaților alegători se vedea, că această listă este cea mai agreată și are mai mulți sorți de izbândă.

Deodată se ivesc vr'o 15 agenți ai boerului dela primărie, cari fac o propagandă nebulă, pentru alegerea patronului lor. Delegații sunt cuprinși de scârbă pentru atâta

Popoarele cele mici, nefsemnate până acum, socotite fără drepturi până mai deunăzi, cereau a fi ascultate de puterile cele mari.

Stau în fața congresului Grecia, Serbia, Muntenegru și România. Dar' ce diferență în atitudinile lor! Cele trei dintău stau ridicau pretențiuni de sporire de teritoriu în dauna Turcilor învinși. România singură cerea respectarea de către cei puternici a teritoriului ei și nimic alt.

Ioan Brătianu și Michail Cogălniceanu se prezentă dinaintea congresului ca trimiși ai lui Carol I. al României, „spre a expune și apăra acolo drepturile țării lor“. Așa glăsuia scrisoarea adresată de dntșii principelui de Bismark în 1/13 Iunie 1878.

Ministrii români fură introduși în sala congresului în 19 Iunie (1 Iulie). Țerani dela Dunăre se arătară la această ocaziune solemnă demni urmași ai legionarilor lui Traian.

Ioan Brătianu și Michail Cogălniceanu nu intrară în sala congresului cu mândrie și trufie, dar' cu fruntea senină și cu atitudinea impunătoare a unor bărbați, cari veniau să apere drepturile lor, drepturile celor slabi. Împregiurul mesei ședea pe jejurile lor bărbații, cari țineau în mâni destinele Europei. Atitudinea lor era aceea a unui tribunal chemat a condamna pe cei nevinovați. Singurul care primi pe trimișii români în picioare era marele cancelar al imperiului german, bărbatul care rostă câțiva ani mai în urmă cele mai falnice cuvinte ce au ieșit din gura unui bărbat de stat despre neamul său: „Ne temem numai de Dumnezeu și de nimeni altul în lume“. Singur principelui Bismark merse spre cei doi bărbați români și le întinse o mână de bunăvenire și de saltare. Dina-

ndrăzneală, cunoscând faptele aceluia domn, care s'a svîrcolit timp de un an de zile să împedea dezvoltarea Ligei.

La orele 2 și jum., dl V. A. Urechia deschide ședința, și se procedează la alegere. Resultatul votului este acesta:

Votanți 118.

Voturi întrunite:

Memברי in comitet:

Dnii V. A. Urechia 118; G. G. Cantacuzino 118; Barbu St. Delavrancea 118; Ioan Grădișteanu 118; Stefan Perietzeanu-Buzău 117; Vintila Rosetti 104; G. Bursan 88; I. Bianu 81; Mișu Balș 70.

Censori:

Dnii C. Cesiuanu, Stefan Sihleanu și I. N. Iancovescu.

Memברי comitetului și cei doi censori dintău es la primul scrutinii. Al treilea censor ese la balotagi.

Dl Ionel Grădișteanu își dă demisia, dar' nu i-se primește.

Ședința III.

Luni, înainte de amiază, s'a ținut a treia ședință, destinată diferitelor propuneri.

Ședința a durat dela orele 9 până la 12 înainte de amiază.

La deschidere, domnul V. A. Urechia citește o scrisoare a dlui I. Grădișteanu, care își dă din nou demisia, ce i-se respinse earăși.

Între propuneri a fost și aceea de a se vota ca membrii onorifici următorii bărbați ilustri, cari au contribuit, în străinătate, la promovarea chestiunii române:

Dnii: B. Pandolfi, Imbriani Cavallotti, Artur Brunialti, Angel de Gubernatis, Alfred Rambaud, Louis Léger, Tullo Mazarani, Charles Loiseau, Giosuè Carducci, Ettore Ferrari, Anatole Leroy-Beaulieu, E. Van der Rest, Ernest Lavisse, George Fazy, G. I. Ascoli, Louis Legrand, Alberto de Quintana, Frédéric Amuretti, Flourens, Georges Garreau, A. Saissy, H. Rochefort, Clémenceau, Giovanni Capellini, Docteur Gobat, G. Levasseur, R. de Rosny, Fr. Copée, Leon Santupéry, Sully Prudhomme, Roberto Fava, Clemente Corte, Emilio Castellar, Trarieux, Fr. general Young, Dela Tour Waterman, Garreau și Vaudal.

Propunerea s'a primit.

Ședința s'a ridicat printr'un cald cuvânt de închidere a congresului, pronunțat de dl V. A. Urechia.

Seara a avut loc, tot în sala Hugo, un splendid banquet, la care au luat parte 150 de persoane, delegați, reprezentanți ai presei și studenți.

Banchetul a avut următorul Meniu:

Virtus romana rediviva.

Ospțial Ligei culturale dela 22 Maiu 1895.

Țuică carpatică, mastică balcanică.

Toți o zamnă.

Șalău înotând în vin de cotnari.

Cegă prinsă la podul lui Dariu Istaspe.

Mușchiu din coapsa zimbrului lui Dragoș-Vodă.

Pui! pușori! în giurul drapelului!

intea acestei impunătoare scene se muia ră toți și se ridicară de pe jejurile lor.

Cogălniceanu vorbi cel dintău, expunând „drepturile și datorităle“ României, pe cari el le resuma astfel: „Noi credem, că după dreptate, nici o parte a teritoriului actual al României nu trebuie să fie deslăpita de ea... mai virtos, că chiar dela începutul campaniei, Rusia a garantat foarte lămurit integritatea actuală a teritoriului românesc, și că această garanție a fost cerută și dată, când nu era încă vorba decât de trecerea armatelor imperiale prin România“.

Alocuțiunea lui Ioan Brătianu fu scurtă, dar' tot atât de elocuentă ca a confratelui său El a zis: „Despăierea noastră de o porțiune din patrimoniul nostru nu ar fi numai o durere adâncă pentru națiunea română, ci ea ar dărma în sinul ei ori-ce încredere în tăria tratatelor și în sfânta pază atât a principiilor de dreptate absolută, cât și a drepturilor scrise“.

Congresul hotărî în contra României, și România trebuia să cedeze dinaintea sentenței date de supremul areopag al Europei, dinaintea unei forțe cu totul superioare și în respectul păcii generale atât de dorită de toată lumea. Cedând Europei, România se înalță. Precum eșide din răboșiu înconunată cu lauri, asemenea și din congresul puterilor România eși cu un prestigiu de demnitate, care-i ridică pozițiunea.

Ce diferență între aceste timpuri și cele ce se petreceau la Iași cu douăzeci de ani mai înainte, când Ștefan Catargiu, membru al Căimăcămiei Moldovei, zicea lui Anastasie Panu și Vasile Sturdza, cari nu voiau să se supună poruncilor viziriale ce se trimiteau din Constantinopol:

Castraveți prietenoși dela Sofia, și

Frunză verde de cicoare

Românașu 'n veci nu moare

Brânză internațională.

Brașove (dessert).

Virful cu dor înghețat.

Vin de Drăgășani

fără distincțiune de coloare politică, ca la Ligă.

Ambrosie săsească.

Entusiasmul ce a dominat banchetul a fost mare. Au pronunțat discursuri, domnii: V. A. Urechia, care a presidat, Delavrancea, Nicu, Xenopol, Roberto Fava, Nicolae Densușianu (Iași), Nicolae Ionescu, Dimitrie Ghica (R-Sărat), Russu-Șirianu, redactorul „Tribunei“ din Sibiin, G. Bursan, Vintila Rosetti, C. G. Ionescu, student, Rășcanu, student ieșan, Berberianu (Calafat), L. Moldovean (Brăila), Nicu Rosetti, student, Rusescu revisor telegrafic la c. f. r., Clain (din Bacău), Badenschi (Brăila), Bodescu (Giurgiu), Dunca (Macedonean).

La orele 12 dl V. A. Urechia mai vorbește câteva cuvinte, prin care închide banchetul. („Gazeta Poporului“).

„La țintă“.

— Cartea domnului N. Cristea. —

Asupra chestiunii române s'a scris mult. Presa română, presa maghiară și cea străină a discutat-o meru; s'au scris asupra ei broșuri și cărți în limba română, germană, franceză, italiană, maghiară etc. Cu deosebire Maghiarii au căutat să o desbată cât mai mult și cât mai — unilateral; din al lor punct de vedere.

Scierile românești asupra chestiunii noastre sunt mai mult acte de ale vieții noastre politice și în mare parte sunt menite pentru forul european. O broșură, care ar fi tratat cu actualitate chestiunea noastră, stadiul și mersul prezent al acțiunilor, nu s'a scris.

Dl Nicolae Cristea, unul dintre fruntașii partidului național, pe care activitatea sa politică îl îndreptățește, — a făcut-o aceasta, a scris o broșură asupra stadiului actual al luptei noastre naționale.

Titlul broșurii este „La țintă“. E o „meditațiune politică“, cum foarte nimerit a caracterizat-o autorul, care în prefață zice: „Nu op am scris. N'am avut nici intenție să scriu op. Recunosc necesitatea. Sper însă, că oamenii între împregiurări mai favorabile, având la dispozițiune mijloacele necesare, vor împlini lucrarea aceasta. Neputând scrie op, am făcut altceva: am fixat unele cugetări pe hârtie“.

Faptul, că aceste cugetări, sunt ale unui bărbat fruntaș al vieții noastre politice, ale unui conducător distinț al nostru, care a avut tăria convingerilor sale chiar și în fața suferințelor, dă o valoare îndoită cărții, care cuprinde „cugetările“ sale asupra activi-

tății noastre politice. Incontestabila valoare a acestei cărți, se potențează și prin aceea, că ea s'a scris acum, când o foaie românească întreabă într'o serie de articoli: „Ce se facem?“

Cartea dlui Cristea, scrisă cu multă claritate, cu gândire adâncă, calm și ferit de pulsațiuni prea sentimentale, face istoricul și psihologia dezvoltării chestiunii noastre, fixează stadiul ei actual și arată ținta la care trebuie să ajungă. Vederile clare ale autorului, ce se reoglindează de pe fiecare pagină, ne sunt garanță, că ținta fixată cu siguranță, este cea adevărată.

Cartea e împărțită în 12 capitole fără titluri, deoarece-ee ele sunt urmări fi-rești unele din altele, trecend peste toate un fir roșu, bine marcat, al nexului istoric și logic.

A face un extras din această carte este aproape imposibil. Ea este atât de compactă, încât fiecare șir e o necesitate și de prisos nu află înfrinsa nimic; de aceea vom reproduce câteva capitole întregi în numerii viitori. Până atunci vom expune pe scurt după puțință ideea generală a cărții dlui Cristea.

Autorul la început se ocupă cu psihologia chestiunii române, exprimată în asertiunea Maghiarilor, că Românii au venit mai târziu decât Maghiarii și în urmerea căreia, lor le lipsește și dreptul istoric și dreptul juridic a fi egali stăpânitori pe plaiurile locuite de ei. La acest moment psihologic a urzirii chestiei române, foarte nimerit reflectează autorul:

„Bine, mai târziu s'e fi venit Români, dar' sunt aci. Și venirea mai târzie nu poate lua nimica din drepturile Românilor. Pentru-că abstracțiune făcend dela egalitatea de drepturi pentru toți cetățenii, drepturile Românilor se razimă și pe diplome numeroase nobilitare, din care se vede că Românii 'și-au câștigat merite incontestabile și drepturi inalienabile în patria aceasta, încă în timpurile vechi ale feudalismului. Voiozii și comiții din Maramureș, din Bănat și din Transilvania, din cari au eșit guvernatori și regi ungurești, sunt lucruri, care nu se pot ignora și care atestază, că și jura olahalia, că dacă e vorba de Români nu poate fi numai ca de niște venituri, nici barem numai ca de niște hospites. Ear' dacă Românii în timpurile feudale au avut drepturi răzimate pe merite nedisputabile, acum în timpul egalității se poate ca să li-se dispute dreptul civic până când sunt, și pentru-că sunt Români?“

Reluând apoi firul istoric, expune dezvoltarea chestiunii române, în care au parte însemnată Maghiarii, care „orbiți de norocul, ce prea de multe-ori li-a suris și prea 'i-a răsfățat, s'au făcut îndrăzneți și dispuși să hasardeze cu norocul și cu pozițiunea lor.“

Arată apoi nebuna politică a Maghiarilor, pe care „fiind pornirea maghiară, lipsită de ori-și-ce raționament sănătos politic, Românii nu o puteau contempla nepăsători. Ei nu se putea să-și

dece concursul, deși Maghiarii 'l-au pretins și-l pretind, la înmormântarea lor națională. Românii, dacă au văzut cum înțeleg Maghiarii libertatea, cum înțeleg egalitatea, cum constituționalismul, 'i-au lăsat să bată câmpii și la 1881 s'au unit într'un program național și pe cale legală s'au apucat să-și făurească ei norocul lor politic. Decisiunea aceasta a Românilor a fost, dela 1863 încoace, al doilea pas decisiv, dela care s'a început o epocă nouă. Cel mai remarcabil rezultat al pasului acestuia al Românilor din regatul unguresc a fost așternerea Memorandului în luna lui Maiu 1892, celui mai înalt factor politic constituțional, Co-roanei.

„Cu această ocaziune mișcării române și neromâni încep a-i atribui o importanță mai mare, a vorbi și a scrie despre chestiunea română.“

„Românii nu vorbiam, nu scriam multe, ei începuseră serios a face chestiunea română.“ (Va urma.)

TERORISM.

Seghedin, 5 Iunie n.

Astăzi a trebuit să vedem o scenă foarte înfiorătoare, a trebuit să ne convingem, că nu mai este respectată, cel puțin caritatea și iubirea de-apropelui, dacă legile nu se mai respectază și siguritatea personală n'are scut.

Parintele Dr. Lucaci, care de 2 săptămâni nu mai putea trage ghețe, și nu putu părăsi chilia, a fost luat cu puterea între baionete și escortat la o pertractare în depărtare de sute kilometri.

Când copilul resolutului martir merse să ceară bilet, ca să poată intra muierea la soțul seu, copilul la tată, ca să-și iee rămas bun, 'i-se spune din partea directorului, nu se poate, că atâtă tâu va fi dus la Sătmăr.

Toată escortarea s'a făcut cu atâtă pregătire, circumspecție și tănuire, încât soția și copilul nu puteau ști nici chiar atăta, la care gară va fi dus „criminalul“. Toate afacerile erau așa întocmite, încât suflet de om să nu se poată apropia de Lucaci. Dela temniță fu dus în trăsură închisă, la gară, sîră în momentul când era gata trenul de plecare. În gară gendarmii postați, închiseră toate eșirile și intrările, credea că soții Popa-Costa au să fie escortați. Tot publicul se întreba ce semne pot să fie aceste? Poliția, gendarmii și oficialii dela tren, toți erau cu ochii în 7, nu cumva adevărul să fie văzut. Când sună clopoțelul și trenul se puse în mișcare, se isca o mare confuzie, căci unul dintre gendarmi, care era menit să petreacă pe criminal, înfăziase în sala de așteptare. Ce era de făcut? Trenul a pornit și gendarmii înarmați din cap până în călcăie se puseră lângă parintele bolnav. Care trebuia să zică: Pentru-ce veniți la mine armați, au nu pururea de față am vorbit?

Așa cerberii ideii de stat maghiar fură postați de două lături la ușa cupeului; dar' una nu înțelegeam, ce a greșit fereastra, de acolo n'a aninat păzitorii fideli ai disordinei? Nu 'i-s'a dat voe nici chiar soției să-și

Trebuie însă să pun un capăt cuvântării mele.

Generațiunea presentă, ca și generațiunile viitoare, vor ave mult de scris despre faptele lui Cogălniceanu, vor ave mult de lucrat, ca să-și deie tributul de recunoștință, ce 'i-se datorește.

Dacă m'am întins întrucâtva mai mult asupra epocii memorabile, în care Cogălniceanu 'și-a desfășurat activitatea sa; dacă am vorbit despre episoade marcate ale vieții sale, am făcut-o pentru a caracteriza epoca cea mare a renașterii noastre naționale.

Domnii regulamentari au încheiat o tristă epocă, din al cărei cerc restrîns ei nu au putut eși, rămănd astfel depărtați de avântul ce națiunea se pregătia a lua și care frământa sufletele poporului. Domnii regulamentari nu s'au putut pătrunde de adevărul, că aspirațiunile poporului spre desfășurarea unei vieți cetățenești libere formează basa adevăratei și neștirbitei neatrănări a unei țeri.

Era nouă a României a început în momentul, în care cad lanțurile ce o țineau în-cătușată. Acel moment a creat oameni noi, înzestrați cu o putere de convicțiune, de luptă, de sacrificii, dinaintea căreia trebuie să ne închinăm cu respect, cu admirațiune și cu dorința, ca acea putere să dăinuască lung timp printre Români. Când la alegerea lui Cuza Vodă de Domn al Moldovei, Cogălniceanu luă cuvântul în adâncă tăcere a adunării și a publicului emoționat și zise: „la legi nouă, oameni noi“, el a zis un cuvânt de elocință rară, pentru-că caracteriza nu o situațiune trecută, ci una viitoare. Și aceasta, ca și multe altele, dovedesc agerimea de spirit a lui Michail Cogălniceanu.

Era natural, ca Domnia-Voastră, Domnule Coleg, și eu, ca amândoi să concentrăm

Cogălniceanu în acele timpuri alături cu Ioan Brătianu, asemenea în scurt interval 'i-a urmat în mormânt.

Mână în mână au pășit ei spre eternitate; mână în mână vor sta ei dinaintea noastră, în zile senine ca și în zile furtunoase.

Era greu bolnav Cogălniceanu, când primi dela Florica acea veste care a înbrăcat întreagă țeara în doliu, cum nu se mai întemphase nici-odată.

Din patul durerii el adresă vânduiei lui Ioan Brătianu o telegramă, lapidară în stil, duioasă în expresiuni, vestitoare că în curând va urma tovarășului seu de luptă pentru mărirea neamului românesc.

Eată textul acelei telegrame:

„Bolnav și eu, nu pot face alta decât să plâng, căci îmi lipsește chiar puțință de a alerga la Florica și a-mi lua adio dela acela cu care am lucrat o jumătate de secol și de aproape și de departe. Nu pot a-ți da altă mângăiere, decât că porți numele întâiului cetățean al României.

„Dreptatea posterității începe de astăzi pentru Ioan Brătianu; Oamenii de astăzi, și mari și mici, pot fi ingrați pentru Ioan Brătianu; istoria însă, și istoria cea nepărtinitoare, aceea cari purcede din mintea și inima unei națiuni întregi, va păstra în litere neșterse memoria aceluia, care 'și-a pus numele în capul tuturor actelor mari naționale și politice ale renașterii României.

„Acest nume este al lui Ioan Brătianu, și dumnia-ta ești ilu-ta să vădă. Găsește-ți mângăierea în acest nume neperitor și în lacrimile unei întregi națiuni, cari curg astăzi împreună cu ale d-tale“.

Astfel lucrau bărbații marii generațiuni în timpuri de grea cumpănă. Precum a lucrat

însoțesc bărbatul bolnav. Ei lege au după lege trebuie să chinuască pe cel neapărat.

Încât sântem informați, pe la toate stațiunile din gări s'au luat cele mai aspre dispoziții, ca Românii să fie ținuti departe de gări, nu cumva gălăgie să se facă, ba chiar escortarea s'a compas așa: ca noaptea să fie dus.

În aceste momente ne vine în minte însemplarea dela muntele Golgota, când putea brutală, trupul mort, care înfățișă adevărul, și sigila, păzia și răsturna o stâncă înaintea intrării, unde așezase adevărul. Conștiința păcătoasă, inima împetrită se temea de reînvierea adevărului, și de învingerea dreptății: de ce s'a temut n'a scăpat.

Astăzi Ungurii, voese a supra simțintele de adevăr dela un popor, consideră de păcat ceea-ce pentru sine glorifică de virtute; dar' una s'a nu uita, că puterea brutală nici când n'a putut năduși adevărul.

Dorobanțul.

Din Bihor.

(Reflexiuni după sinoadă).

(Urmare și fine.)

Înaltul presidiu, în loc ca să scruteze și să examineze cauzele acestui spirit opozițional și ca prin delaturarea acestora să liniștească spiritele, prin o ținută provocatoare și absolutistică îl atâță; și în loc ca să caute mijloace și modalitate pentru stăpînirei motivelor neînțelegerii, se provoacă într'un ton impunător la „puterea sa de sus” și amenință!

Referitor la aceasta, trebuie să mărturisim sincer, și să descoperim în înaltul presidiu, că nu frica, nu teama, nu intimidarea, nu servilismul, ci reverența convențională provenită din o cultură mai superioară a deputaților, a mijlocit o evitare a unui scandal, bine venit pentru adversarii bisericii noastre!

Fiind cauzele neînțelegerii, mai sus înșirate, adevăruri plausible, la ce în special vom mai reveni, întrebăm acum: nu cu tot dreptul erupe spiritul opozițional față de spiritul absolutistic al guvernării de astăzi, care de multe-ori pentru realizarea unor lucruri mărunte angajează în luptă toate armele înjurării, maliției, urei și răsunării?

Și dacă aceste cauze sunt basate, motivată a fost exhortarea atât de înfocată a înaltului presidiu (poate în lipsa afirmațiunilor obiective și sincere) față de Bihor și față de bărbății nostri independenți (cari nici prin parohie, nici prin căsătorie, nici prin slujbe nu s'au făcut nă voiesc a se feri), cari voiesc a identifica și nu voiesc a supune convingerile lor tendențelor nejustificabile ale înaltului regim volnic?

Dar' atunci ce a fost baza exhortării? Cugetat doar' înaltul presidiu, că prin sinodul său cuvânt puternic ne va impune o normă și consimțire față de acest regim...? Atunci doar' exhortarea aceasta a voit să fie o intimidare „ex cathedra”, pentru amuțirea și nădușirea convingerii și a glasului conștiinței și a tăriei și energiei, bărbăției pentru apărarea și susținerea drepturilor atacate?

Fie ce-o fi, noi nu sântem chemați a deslega enigme, dar' toate acestea nu ne împiedică pe noi întru realizarea scopurilor noastre, cari sânt: dreptatea și adevărul.

În această zi solemnă atențiunea Academiei asupra unui bărbat, care a respectat și care a iubit știința istoriei, care cunoștea istoria neamului său precum puținii contemporani, care a lucrat înșiși în ale istoriei și care singur reprezentă o pagină din cele mai frumoase din istoria modernă a României.

Domnia-Ta, stimate Coleg, care 'ți-ai ales mai cu deosebire istoria neamului românesc ca ocupațiunea și munca principală a vieții și care cauți renumele și autoritatea de scriitor în arătarea și judecarea faptelor întemplete în decursul secolilor; Domnia-Ta ai intrat în mijlocul nostru prin o mare muncă, aceea de a te încerca să scrii pe rind rostul istoric al neamului românesc. Frumoasă, dar' grea încercare! căci numai cu înecul es la lumină și voarele, putem zice îngropate până mai deunăzi, și din lipsa cărora istoria noastră a stat mută atâta amar de timp. Strămoșii nostri ziceau: *In magnis et voluisse sat est* Și noi putem adăuga: după-ce România 'și-a luat un soartă puternică, după-ce genul neamului românesc nu mai gene încătușat, după-ce am izbăvit prin propriile noastre silințe și prin propria noastră muncă să ocupăm în lume o pozițiune nu numai respectabilă, dar' necesară, va fi istoricului mai ușor să arete neamului adevărul lucrurilor petrecute, ca din cunoștința celor întemplete și păite să ne așezăm alea, pe care avem să pășim înainte cu siguranță și cu încredere în viitor.

Te salutăm cu toții de bunăvoință în mijlocul nostru, stimate Coleg, și-ți dorim puține necurmte spre îndeplinirea unei munci odnice în câmpul științei, unei munci folositoare pentru neamul românesc.

Nu ne împedecă, cu atât mai virtos, că cu regret observăm și chiar simțim, că în regimul de astăzi, niște oameni parte „importați” în diecesa noastră, ce a devenit prada nepotismului și asilul neputințioșilor; parte „înălțați” din ocupațiunile cele mai slugarnice ale curții la oare-care demnitate și dignitate parodică, se angajează la rolul jonic al lui „Mefisto” cu toate armele ale nefericitului regim „Tisza și Bánffy” spre lupte și intrigi, în interesele personale-particulare și familiare.

Fiind acestea adevăruri triste, în detrimentul diecesei noastre, într'adevăr trebuie să ne punem întrebarea că oare n'ar fi mai bine ca să depunem acest spirit opozițional ca omagiu la picioarele înaltului presidiu, și se îmbrățișăm și pe tereul bisericesc idea pasivității, decât se urmărim lupte în care nu se mai ține cont de caracterul, de demnitatea, de onoare individuală, din partea acelor, cari, D-zeu știe (și noi) cum, au ajuns la rang de sfetnici?

Trebuie să stăm în cugete, ca să ne putem rezolvi.

Pentru-că, sau ne luptăm cu arme homogene, ce însă puțin convine oamenilor desvoldați și înaintați pe cale naturală, și puțin convine cu o cultură și etică mai de dai Doamne; sau vom răspunde retrăgându-ne cu expresiunile ignorării.

Noi, cari sântem în mijlocul acestui regim, care într'o parte (dar' numai în una) urmărește sistemul jesiutic că „scopul sfîștește mijloacele”, (adeacă scopul intereselor proprii), ar trebui să facem un paralel între jesiuit, cari au proclamat acest sistem și între oamenii nostri de acum, cari voiesc spre folosul lor propriu și spre folosul familiilor lor, a încuiba acest sistem în biserica noastră.

Dar' rațiunea și simțul estetic ne dictează să nu-l facem, căci, dacă am face, am ajunge la rezultatul, că până când jesiuitii au avut o cultură, știință și manieră superioară și rară, până atunci acești sfetnici, sau mai bine zis „nervi motori ai sistemului guvernării centralizate”, în această diecesă.

Sântem rezoluți, pentru obținerea rezultatului mult dorit, pentru a pute prezenta aceste elemente înaintea lumii române, de niște agenți ai unui curent bolnăvicios pentru desvoldarea bisericii și a neamului nostru, fără șfeală, fără genare, fără frică a-i demasca în toate machinațiunile lor „mărunte”. În această diecesă.

Și dacă până acum n'am făcut, cauza zace în vederile noastre politice, dar' acum fi vom constrînge, ca pe baza descoperirilor noastre obiective, în interesul reputațiunii bisericii noastre, să ne citeze în grileagului legii, spre demonstrarea adevărului, că a sosit timpul, să disciplinăm biserica noastră „in capite et membris” pentru realizarea principiilor evanghelice.

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
— invită —

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”.

CRONICĂ

Sibiu, 7 Iunie n.

Dela curte. M. Sa împărăteasa-regină a plecat la Baden, în cel mai strict incognito, însoțită numai de o damă de onoare. Aici a descins în palatul arhiducelui Rainer.

Cărți române în Basarabia. Dl V. A. Urechii a anunțat congresului Ligei că Țarul Rusiei a autorizat introducerea de cărți române în Basarabia.

De sigur însă, că acele cărți numai, cari vor conveni pravoslavniciei cenzurii!

România și congresul măcelarilor din Viena. Venind la ordinea zilei chestiunea deschiderii granițelor române, s'a făcut o discuțiune animată. Deputatul Stephanowicz se pronunță categoric contra unei asemenea măsuri, care ar atrage pericolul ca toate boalele molipsitoare să fie introduse în Austria și pierdere exportului în Germania. Și ceilalți reprezentanți ai agriculturii și negustori de vite, a adăugat oratorul, combat deschiderea granițelor române și declară că prin aceasta publicul nu ar avea nici un folos, pentru-că în România s'a împușinat numărul vitelor. Avantajele granițelor închise s'au dovedit, căci de atunci nu s'a mai constatat în Austria nici un caz de pestă-bovină. Deputatul Neuber a cerut, că dacă nu se pot deschide granițele române, cel puțin să se

înfințeze abatorii la frontarii. Expertul Eckstein, directorul societății de consumațiune a lucrătorilor, s'a pronunțat în mod energic pentru deschiderea granițelor române. Poporul nu mai este în stare să-și cumpere carne de vacă și trebuie să recurgă la carne de cal. Epizootiile sânt o scuză a agricultorilor pentru a-și apăra mai bine interesele lor separatiste. Expertii Weissenberger și Hütter pledează tot pentru deschiderea granițelor române. Ei declară, că măsurile de poliție veterinară sânt astăzi foarte bune în România. Ar fi în interesul Vienei dacă s'ar pute importa vite din România, cel puțin în formă de carne tăiată. Cel mai bun lucru ar fi ca vitele să fie aduse direct în abatorii prin vagoane de vite. În replica sa, deputatul Stephanowicz a declarat, că în comisiunea economică, a propus înființarea de abatorii la granițele României și Rusiei. Propunerea a căzut însă din cauza, că guvernul s'a împotrivit, probabil din considerațiune pentru Ungaria. Câțiva reprezentanți ai agriculturii și proprietari mari de vite s'au rostit în comisiunea de anchetă asupra proviziunilor, contra deschiderii granițelor române, dar' o majoritate foarte mare a membrilor anchetei s'a rostit în favorul deschiderii, declarând că măsurile de poliție veterinară sânt foarte bune în România și a cerut autorizația de a importa cel puțin vite tăiate. Reprezentantul guvernului a declarat, că acesta se rostise deja în comisiune în contra construirii de abatorii la granițele României și ale Rusiei, dar' numai pentru-că străinătatea ar declara monarchia ca infectată, dacă s'ar introduce, de pildă, din Paris, pesta-bovină în unul din aceste abatorii.

Registrul despre adresele orașului Sibiu, anul VII. a apărut de curând cu mai aceleași neexactități, mai cu seamă în privința adreselor românești, ca în anii trecuți. După acel registru se află în Sibiu de naționalitate română: 11 advocați, 15 digitari și funcționari consistoriali, 6 preoți, 16 funcționari publici, 27 funcționari privați, 16 profesori și învățători, 2 medici, 1 inginer, 4 ziaristi, 6 funcționari în pens., 8 ofiieri în pens., 7 învățătoare, 15 veduve după funcționari publici și privați, 2 tipografi, 7 comercianți, 1 compactor, 17 birjari, 2 coperitori, 2 măcelari 5 cărăuși, 9 grădinari, 21 cărcimari, 3 feresitari, 4 sfărâni, 5 cojocari, 2 zidari, 2 morari, 3 pardositori, 2 lăcățari, 10 fauri, 3 croitori, 12 păpucari, 1 mésar, 13 cismari, 2 cofetari. Dintre 1221 case din orașul intern sânt 78 în proprietate de români și dintre 696 din suburbii 278.

Exposiția etnografică din Praga. Succesul acestei expozițiuni crește mereu. Foile cehe anunță, că corespondenții de ziare și criticii artistici din toate țările vin la Praga să studieze expoziția ceho-slavă, unică în felul ei până acum. Dovadă, cum înțelege poporul importanța ei, este și numărul vizitatorilor. În cele două zile de sărbătorile Rusaliilor, Duminecă și Luni, expoziția a fost cercetată de 93.967 persoane, ear' dela ziua deschiderii, 15 Maiu n., până la 3 Iunie, adică în 19 zile, cifra vizitatorilor a crescut la 222.120. Așteptăm că în proxima sa scrisoare, distinsul nostru amic și filo-român din profesor Dr. Urban Iarnik, ne va da o iconă a tot ce cuprinde expoziția etnografică.

Printul Ferdinand al Bulgariei a plecat din Paris cu trenul de ieri spre Sofia.

Maial. Ni-se scrie din Preșmer: A 2-a zi de Rusalii, a avut loc o frumoasă excursiune școlară în pădurea de stejari din apropierea comunei noastre Preșmer, lângă Brașov. A participat aproape întreg poporul românesc din loc, precum și o mulțime de străini din satele învecinate. Peste tot, petrecerea a fost tare minunată și a durat până seara târziu. Reușita splendidă a acestei excursiuni este de a se mulțumi în prima linie D-lor preoți A. Frateși și G. Ludu, precum și D-lor învățători I. Frateși și G. Șurar, cari 'și-au dat toate silințele spre a pute procura popoului iubit o petrecere veselă. Cu deosebită satisfacție a ascultat poporul declamarea mai multor anecdote și dialoguri din partea feciorilor și fetelor din sat, cari au produs mult haz. De tot bine au reușit jocurile naționale „Călugerul” și „Ardeleana”, jucate de tinerii feciori îmbrăcați în costum național, conduși de tinerul și zeloșul învățător G. Șurar, eșit din generațiunea tină. Un participant.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Brașov, 7 Iunie n. (Telegramă particulară a „Tribunei”). „Reuniunea română de musică din Sibiu”, sosită aici Mercuri seara, a avut așară un succes tot atât de mare ca în București. Întreg publicul din Brașov și giur a asistat. Domnului Dima 'și-s'au făcut mari ovațiuni. Deasemenea doamnelor Maria Dima și Maria Crișan și domnișoarei Dini Cuntan, cari au cântat excelent solurile. Domnii Dr. Saftu, Dr. Stroia, Popovici și Stinghe au fost răsplătiți și ei cu lungi aplauze. După concert s'a dat un banchet și apoi a urmat dansul, aproape până în zori de ziua. Astăzi după amiază coriștii pleacă spre Sibiu.

Domnul Dima a desmîntit de aici știrile tendențioase, pe cari le-au răspândit foile ungurești, despre preținsele demonstrațiuni din București.

Bibliografie.

La librăria Institutul Tipografic T. L. Albin, Sibiu, strada Măcelarilor nr. 21, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

En Vogue Quadrille. De I. D. Burlan Nunta de argint. Marș de I. D. Burlan Intermezzo pentru pian de M. Capșa Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo Sărba ofierilor. De C. Dimitrescu La fille du Marin. Valse de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps. „ — 75 Veneția. Vals de Lowthian „ — 75 Nunta de argint. Vals de O. Pursch Vinul de Cotnari. Vals cântat cu cuvinte românești și franțuzești de L. Raynald „ — 50 Tararabum-der-é. De H. L. Sayers Inmul școlarului, pentru 3 voci și piano de Al. Filloreanu „ — 50 Nu înțeleg. Romanță de Er. I. Alexandrescu „ — 50 Cosacul. Cântec polonez cu cuvinte românești de Moniuszko „ — 50 Mustăți. Polca cu cuvinte românești și franceze de F. Vargă „ — 75 Deșteaptă-te Române. Cântec patriotice de A. Murășianu „ — 50 Liliacul alb, cu cuvinte românești și franceze de I. Dorianu „ — 75 E. ah! iubirea Canționetă pentru voce și piano de I. Dorianu „ — 75 Ochi albastri! cu cuvinte românești și italienești de L. Denza „ — 75 O dragă Margaretă, cuvinte de I. Dorianu, de L. Cuna „ — 50 Lustige Brüder (Frații veseli). Vals de Volstedt „ — 50 În țenul de curând cosit. Romanță de D. D. Vorea „ — 50 Vulturul. Marș (Unter Doppel Adler) de F. Wagner „ — 50 Priveghețarea de peste Olt. Pot-pouri naționale de Louis Wiest „ 1.— Nu fii supărat (Sei nicht böse), cuvinte de Dorianu, de L. Cuna „ — 50 Visul (Le rêve). Romanță, cuvinte de Dorianu, de Gozlan „ — 75 Cât te-am iubit. Romanță de Dumitriu „ — 50 All Right, cuvinte românești și franceze de Dorianu „ — 50 Sărba lui Zdrălea, cu cuvinte de Dumitriu „ — 50 La tine copilă dragă. Romanță de Droianu „ — 50

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 7 Iunie nou. Grâu frumos hect. fl. 5.40 până 6.—; grâu mestecat hect. fl. 4.50 până 5.10; săcără hect. fl. 4.20 până 4.70; orz hect. 4.50 până 4.80; ovės hect. fl. 2.50 până 3.—; cucuruz hect. fl. 5.50 până 5.90; mălaiu hect. fl. 4.50 până 5.—; cartofi hect. fl. 1.40 până 1.60; sēmēnță de cânepă hect. fl. 4.— până 5.—; mazere hect. fl. 7.— până 7.50; linte hect. 8.— până 8.50; fasole hect. fl. 6.— până 6.50; pasat de grâu 100 chilo fl. 13.40 până 14.20; făină nr. 1 10 Ochilo fl. 13.—; făină nr. 2 100 chilă fl. 12.— făină nr. 3 100 chilo fl. 10.—; slănină 100 chilo fl. 52.— până 58.—; unsoare de porc 100 chilo fl. 54.— până 56.—; sēu brut 100 chilo fl. 18.— până 22.—; sēu de lumini 100 chilo fl. 33.— până 34.—; lumini turnate de sēu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; săpun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fēn 100 chilo fl. 3.80 până 4.—; cânepă 100 chilo fl. 34.— până 35.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirt p. 100 L. % fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carne de vițel chilo 36 până 48 cr.; carne de porc chilo 46 până 50 cr.; carnea de oaie chilo — până — cr.; ouă 10 cu 18 până 20 cr,

Călimdarul zilei.

27 Maiu (8 Iunie) 1895.

Julian: S. Mac. Terapont.

Gregorian: Med ridus.

Soarele: răsare 4.13 apune 7.40 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 7 Iunie n. 12 ore dimineața.

Prosiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 127.1.)	Temperatura după Celsius	Maximul și mi. imul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din prezis		
711.0	-4.2	- 9.5	+16.2 - 8.7
			80

Din țeară 6 Iunie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul
			direcția
Budapesta	764	+ 15.9	NV 3
Sătmăr	761	+ 16.1	—
Cluj	761	+ 15.0	—
Orșova	—	—	—
Arad	761	+ 14.4	V 3
Panciova	761	+ 15.0	NO 2

Sosiți în Sibiu.

În 7 Iunie 1895.

Hotel Neutriver. A. Deutsch, privatier din Sighi oara. Dr. I. Sziklay, redactor din Budapesta. Dr. Gust, medic din Brașov. Bransvetter. A. Krenn, Waltee, P. Kohn, comercianți din Viena.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 Iunie n. 1895.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănățeneș nou	75		76	
Grâu dela Tisa	75		76	
Grâu „Pesta”	75		76	
Grâu de Alba Reg.	75		76	
„Bacica”	75		76	
Grâu ung. de Nord	75		76	
Săminte, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	
Săcără				
Orz	de nutreț	70—72	6.35	6.4
„	de vinar	60—62	6.	6.2
„	de bere	62—64	6.30	6.50
Ovės		64—66	—	—
Cucuruz (porumb)	bănăț.	89—41	6.75	6.80
„	de alt. soi	75	6.70	6.75
Maia				
Hrișcă			6.	6.80
Grâu	Sept.-Oct.	7.51	7.53	
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.41	6.43	
Ovės	Maiu.-Iun.	6.54	6.56	
„	Iulie-Aug.	—	—	
„	Sept.-Oct.	—	—	
Produse diverse	Soiul	Calitatea	Prețul	
			dela	până
Sēm. de trif.	Lucernă ungurească		35.—	40.—
„	roșie		55.50	60.—
Oleu de rap.	rafinat		—	—
Uns. de porc	dela Pesta		83.—	54.—
„	dela țeară		—	—
Slănină	svēn. a. 3		—	—
„	afumată		50.—	51.—
Sēu			—	—
Prune			—	—
Licitar	slavon, nou		18.75	14.25
„	bănățeneș		17.—	17.50
Miere	brută		—	—
„	galbină străcurată		—	—
Ceară	de Rosenau		—	—
Spirit	brut		—	—
„	Drojdite de spirt		—	—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 5 Iunie n. 1895.

Hărtie-monetă română . . . Cump. 9.56 vënd. 9.62
Lire turcești . . . „ 10.81 „ 10.91
Imperiali . . . „ 9.80 „ 9.90
Ruble rusești . . . „ 1.30 „ 1.31 1/2

Bursa din Budapesta.

Din 4 Iunie n. 1895.

Renta de aur ung. 6% . . . —
„ de aur ung. 4% . . . 123.25
„ unq. val. cor. 4% . . . 99.—
Împrumutul căilor ferate ung. . . 126.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 124.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 103.50
Bonuri rurale ung. . . 98.25
„ croate-slavone . . . 98.75
Obligațiunile desp. regalilor . . . 101.25
Împrumut cu premiu ung. . . 153.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 143.50
Renta de hărtie austriacă . . . 101.25
„ de argint austriacă . . . 101.25
„ de aur austriacă . . . 123.—
Losurile austriace din 1860 . . . —
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 1075.—
„ de credit ung. . . —
„ „ „ „ austr. . . —
Scrisori fondiare ale institut. de cred. și economii „Albina” . . . 100.75
Argintul . . . —
Galbeni împărătești . . . 5.74
Napoleon-d'ori . . . 9.63
Mărci 100 imp. germane . . . 59.60
Londra 10 Livers sterlingi . . . 122.—

Bursa de Viena.

Din 4 Iunie n. 1895.

Renta de aur ung. 6% . . . —
„ de aur ung. 4% . . . 123.35
Renta „ v. c. 4% . . . 99.10
Împrumutul căilor ferate ung. . . 126.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 103.85
Bonuri rurale ung. . . 98.40
„ croate-slavone . . . —
Împrumut cu premiu ung. . . 153.0
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 143.50
Renta de hărtie austriacă . . . 101.45
„ de argint austriacă . . . 101.85
„ de aur austriacă . . . 122.75
Losuri austriace din 1860 . . . —
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 1075.—
„ de credit ung. . . 466.—
„ „ „ „ austr. . . 400.25
Argintul . . . —
Galbeni împărătești . . . 5.68
Napoleon d'ori . . . 9.63
Mărci 100 imp. germane . . . 59.42
Londra 10 Livers sterlingi . . . 121.25

Bursa de București.

Din 20 Maiu v. — 4 ore p. m. Cassa.
Renta rom. per 1875 5% . . . 100
Renta română amort. 5% . . . 97
Renta (Schuldverschreib) . . . 09
Oblig. de stat C. F. R. 6% . . . —
Renta rom. (Rur. conv.) 6% . . . 100
Împrumutul municipal 5% . . . 87 1/2
Scrisori func. rurale 5% . . . —
Scrisori func. rurale 7% . . . —
Idem urbane 7% . . . —
„ 5% . . . 102
„ 6% . . . 87
Banca-Nat. (100 lei vers. intr.) . . . 1468
Soc. Dac. Rom. (250 lei vers.) . . . 430
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vers.) . . . 437
Soc. rom. de reasig. . . 118
Soc. de com (250 lei vers.) . . . 106
Oblig. Cassei Pensiuilor . . . 280
Agio . . . —

Schimb.

Londra 3 Iuni . . . —
„ cek . . . —
Berlin 3 Iuni . . . —
„ cek . . . —
Paris 3 Iuni . . . —
„ cek . . . —
Viena . . . —
„ . . . —
Agio . . . —

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Ciontea.

Proprietar: T. Liviu Albin.

Tuturor industriașilor și economilor
recomandăm

Cărbunii de Salgó-Tarján și Petrojeni
în bucăți, cubi și bucățele
excelent acomodați pentru încălzirea locomobilelor,
mai departe cărbunii noștri pentru încălzirea cazanelor.
Prețuri scăzute. Furnizare promptă și punctuală.

DIRECȚIUNEA
minelor de cărbuni de peatră dela Salgó-Tarján, societate pe acții.
Budapesta, V., Josefsplatz 14.

[1861] 4—8

La „**Institutul Tipografic**“ în
Sibiu se află de vânzare:

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.
Cu 50 cr.

Portretul domnului
Dr. V. LUCA CIU.
în mărime de 38×28 cm.
Cu 50 cr.

TABLOUL
Deputațiunii române la Viena.
Cu 2 fl.

TABLOUL
„**CONFERENȚEI NAȚIONALE**“.
în mărime 33×50 cm.
Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
poștă fl. 1.70.

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.
Cu 3 fl.

Tabloul apărătorilor.
Cu 3 fl.

TABLOUL
BIUROULUI DE PRESĂ.
Cu 3 fl.

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Spre binevoitoare atențiune!

Stimabilii noștri mușterii, cât și p. t. consumenții sunt cu tot
respectul rugați a fi cu atențiune și a nu schimba marca noastră
cu marca celeialalte bererii din Steinbruch.

Atât butoaiele, cât și sticlele noastre sunt provăzute cu întreaga
adresă: **prima bererie magh. pe acții în Steinbruch**,
fiind și dopurile sticlelor astfel înfărate.

Cu distins respect

[1945] 1—12

Depozitul principal

al primei bererii magh. pe acții în Steinbruch.
Sibiu, strada Schewis nr. 3.

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință
să cunoască **legea numită veterinară**. Di Tormay Béla, secretar
de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare**
poporală a legii amintite. În această expicare se vorbește pe larg
despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe
alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus
această carte în limba română poporală. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
păra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

W. Libkowitz & Comp., Viena, I., Seilerstätte 17,
Agram, Ilica 30.

Bicicle Libkowitz, Brennabor și de ale fabricii de arma

[1270] 15—30

En gros. — En détail.

Pe bicicletele cumpărate dela noi se pot
câștiga la noi

206 premii

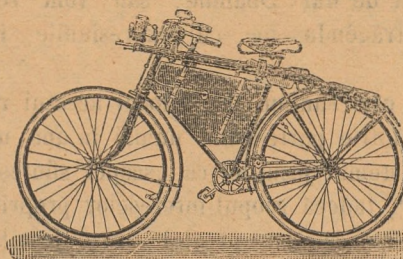
în valoare de

21.155 coroane

Roate pneumatice à fl. 1.20. — Instrucțiune gratis.

Venzători și reprezentanți se caută pretutindeni.

Prețuri curente gratis și franco.

Hârtie de scrisori
cu inscripția

„**Totul pentru Națiune!**“

lozinca sublimă a Fetei Române
efectuează **Librăria „Institutului**
Tipografic“ în ori-ce mărime de
hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii
sau fără cutii.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.**A doua edițiune**

din

ȚINEREA VITELOR

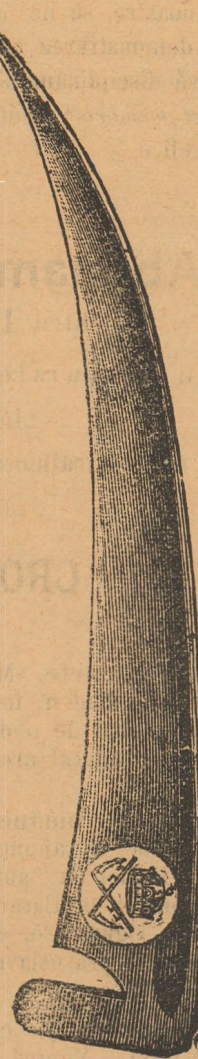
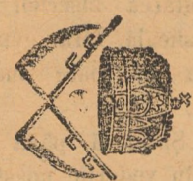
de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. s.

cu aparat de înțepent inventat de nou.

[1871] 6—

O nouă invenție însemnată pentru agricultori.

GOASELE „KRONEN“ DE OȚEL ALB

ces. și reg. patentate

COROANA TUTUROR COASELOR
INDISPENSABLE PENTRU FIECARE ECONOM SUNT

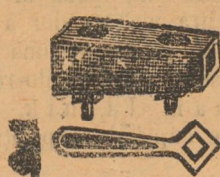
Aceste **coase**, sunt fabricate din **cel mai fin oțel alb** și se bucură de protecția legală a ministerului ces.
reg. austriac și reg. ung. de comerț.
Cine folosește odată această coasă, acela nu va mai cumpăra alta, deoarece coasa „Kronen“ patentată e
coasa favorită a oricărui econom, renumită prin:

1. Manare foarte ușoară, elasticitate și formă frumoasă.
2. Taiș ascuțit ce ține veșnic, pentru-că e de două-ori înțepent, nu se tocește niciodată.
3. Bănuș odată coasa, ține mai multe zile, chiar și în cea mai tare iarbă de munte.
4. Se poate cost, cu o singură ascuțire cu gresa, circa 120—130 pași în cea mai deasă iarbă.

Furnizez aceste coase sub garanție, pe lungă ramburs sau trimiterea banilor anticipativ, poștă sau cu trenul
în următoarele 6 mărimi cu prețurile următoare:

Mărimea:	70 cm.	75 cm.	80 cm.	85 cm.	90 cm.	95 cm.
Prețul:	90 cr.	95 cr.	fl. 1.	fl. 1.10	fl. 1.20	fl. 1.30

Un aparat de înțepent
dimpreună cu îndrumarea de folosire
Numai 40 cr.

Potrivindu-se la ori-care din coasele numite și la ori-ce cerad.

Cuți
Pe nimic

Model de înțepent de până acum
al casei de toporiște are deservământul,
că aceasta se făcea prin veriș, scaboe
sau șnurbe, făcute de un faur sau lăcătar,
ceea-ce e imprimat cu spise și periere
de timp, fără-ca prin această înțepentă
se fie diminuat, pe lungă aceea și topo-
riștea se ruinează repede, lucru bine cu-
noscut fiecărui econom.

Toate aceste neajunsuri se pot înlă-
tura prin noui aparat de înțepent, patentat
prin privilegiu în Austro-Ungaria, aparat
recunoscut de toate autoritățile specialiste
din monarhie.

1. Înțepent simplu, ieftin, repede
și strîns a coasei, după-cum arată desenul
din stînga.
2. Coasa se poate ușor și repede
muta, așeza mai jos sau ridica mai sus.
3. Coasa se poate include comod
ca un briceag și după-cum arată desenul
din dreapta, se poate purta fără pericol.
4. Aparatul de înțepent duce în
veș, desenele toporiștea, aceste trebuie
asadar numai odată cumpărate, deși tășul
după folosință de ani de zile trebuie în-
locuit cu altul nou.

potrivit și cu pricepere alese
pentru fiecare coasă, cu ajutorul
cărora coasa este mai trainică
și mai ascuțită, am în 3 calități:

Calitatea I.	Calit. II.	Calit. III.
12 cr.	25 cr.	35 cr.

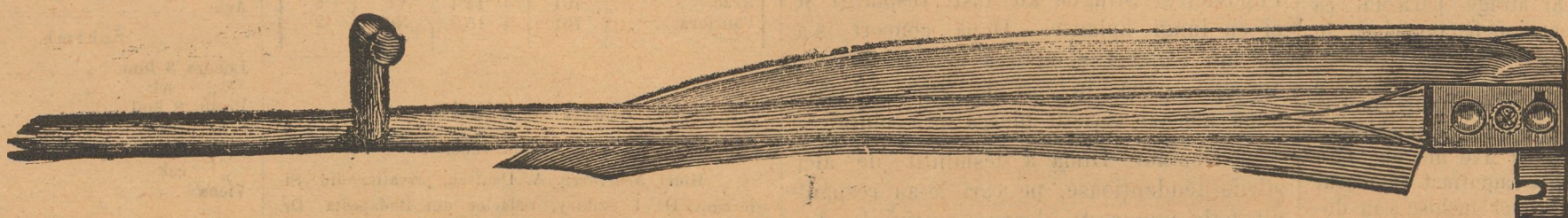
Giocan și nicovă de oțel
pentru bășutul coasei costă
numai 85 cr.

Garanție publică.

Prin această mă deobig în publicitate a expedă numai *coase*
alese, bune și fără greșeli. Dacă însă totuși s-ar întâmpla ca
coasa să aibă vre-o greșală, ceea-ce până acum înțepent nu s-a
întâmplat, primese înapoi ori-si-care coasă greșită dar nedolosită
încă, și trimis în locul celeia *altă coasă bună pe spețele mele*
ca dovadă a solidității în adevăr real.

Iuliu Fekete.

Viena, 1895.

Comandă execută imediat cu ramburs prin poștă sau calea ferată și mă rog a mi-se da adresa corectă, la care sunt a se trimite coasele.
Să Vă feriți de contrafaceri și falsificate. — Comandele se se trimite numai la adresa aceasta:

Agentura gen. a coaselor „Kronen“ de oțel alb
IULIU FEKETE, VIENA, V., Rüdigerstrasse Nr 113.